

К. М. Ромащенко,
к. е. н., доцент, ст. викладач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4138-0313>
С. Ф. Бабій,
аспірант, Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-7290-1163>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.8.127

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ПОШУК БАЛАНСУ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

K. Romashchenko,
PhD in Economics, Associate Professor, Senior Lecturer at the Department of Economics
and International Economic Relations, Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy
S. Babii,
Postgraduate student, Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy

GLOBALIZATION AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT: THE SEARCH FOR BALANCE IN THE MODERN WORLD

У статті досліджено вплив процесу глобалізації на сучасний розвиток, проаналізовано основні виклики глобалізації в контексті концепції сталого розвитку, а також здійснено пошук рішень, які дозволять зробити наше майбутнє стійким. Обґрунтована необхідність дослідити вплив глобалізації на сталий розвиток у країнах світу, оскільки важливо знайти баланс між співіснуванням концепції сталого розвитку та процесу глобалізації. Незважаючи на позитивний вплив глобалізації на економічний розвиток, численні дослідження доводять існування взаємозв'язку між глобалізацією, економічним зростанням та деградацією навколишнього середовища. Акцентовано на те, що саме сталий розвиток спрямований на забезпечення оптимального балансу між економічним зростанням, соціальною справедливістю та збереженням довкілля. Враховуючи зростаючу взаємозалежність країн, важливо виявити механізми адаптації до глобальних змін. Ключовим аспектом є розробка стратегій, що мінімізують негативні наслідки глобалізації для екології.

The article examines the impact of the globalization process on modern development, analyzes the main challenges of globalization in the context of the concept of sustainable development, and searches for solutions that will make our future sustainable. Globalization, as a phenomenon characterized by the growing interdependence of countries in various areas, has both positive and negative consequences. Positive aspects include economic growth, the spread of technology, and cultural exchange. However, globalization also creates new challenges, such as growing inequality, depletion of natural resources, and increased environmental problems. The need to investigate the impact of globalization on sustainable development in countries around the world is justified, since it is important to find a balance between the coexistence of the concept of sustainable development and the globalization process. The concept of sustainable development, which involves meeting the needs of the current generation without compromising the capabilities of future generations, is

becoming increasingly relevant in the context of globalization. It includes three main components: economic growth, social justice, and environmental protection. Despite the positive impact of globalization on economic development, numerous studies prove the existence of a relationship between globalization, economic growth and environmental degradation. Globalization contributes to the growth of production and consumption, which leads to increased greenhouse gas emissions, air and water pollution. It is emphasized that sustainable development is aimed at ensuring the optimal balance between economic growth, social justice and environmental protection. Given the growing interdependence of countries, it is important to identify mechanisms for adapting to global changes. This includes the development of national and international strategies aimed at reducing the negative consequences of globalization and promoting sustainable development. A key aspect is the development of strategies that minimize the negative consequences of globalization on the environment. This could include the introduction of clean technologies, the promotion of renewable energy sources, and the protection of natural ecosystems. Finally, it is important to note that achieving sustainable development in a globalized world requires the joint efforts of governments, businesses, civil society organizations, and every citizen.

Ключові слова: глобалізація, сталий розвиток, розвинені країни, країни, що розвиваються, Індекс сталого розвитку, стратегія.

Key words: globalization, sustainable development, advanced economies, emerging economies, Sustainable Development Index, strategy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Наукові дискусії щодо проблематики глобалізації все частіше акцентують увагу на невідповідності між очікуваними та реальними результатами цього процесу. Замість прогнозованого економічного зростання, підвищення рівня зайнятості та добробуту, спостерігається посилення соціально-економічної нерівності як на національному, так і на глобальному рівнях.

Наукові дослідження свідчать, що в умовах вільної торгівлі переваги глобалізації в основному отримують країни з розвинутою ринковою економікою, тоді як країни, що розвиваються, зіштовхуються з новими викликами, такими як зростання бідності, поглиблення екологічних проблем та посилення залежності від зовнішніх факторів. Механізм "вільного" ринку досить ефективно забезпечує економічне зростання, проте не може забезпечити необхідного рівня добробуту. В більшості країнах світу зростає нерівність у доходах. На 80% населення планети припадає лише 30% світового багатства.

У зв'язку з цим, нагальною потребою стає переосмислення парадигми сучасного економічного розвитку та пошук альтернативних моделей господарювання. Одним з перспективних напрямків є концепція сталого розвитку, яка передбачає баланс між економічним зростанням, соціальним прогресом та екологічною безпекою. Впровадження принципів сталого розвитку потребує трансформації економічної поведінки на всіх рівнях — від індивідуального до глобального, з метою забезпечення гідного рівня життя для нинішнього та майбутніх поколінь у гармонії з природою. Сталий розвиток є пріоритетною метою для будь-якої країни світу, а запровадження стратегій такого розвитку виступає ключовим фактором досягнення довгострокового економічного зростання, збереження довкілля та забезпечення со-

ціальної інклюзії. Водночас глобалізація сприяє економічній, політичній та соціальній інтеграції держав на міжнародному рівні.

Глобалізація та сталий розвиток є взаємопов'язаними елементами сучасного світу, однак, варто зауважити, що існують внутрішні суперечності такого взаємозв'язку. Так, глобалізація часто призводить до збільшення економічної нерівності між країнами та всередині них, що суперечить принципам сталого розвитку, які підкреслюють рівність та справедливість. Процес глобалізації стимулює інтенсивне використання природних ресурсів, що може погіршувати стан довкілля та загрожувати довгостроковому розвитку. Подальший розвиток процесів глобалізації можуть викликати соціальну напругу через зміни на ринку праці та культурні впливи, що можуть негативно впливати на соціальну складову сталого розвитку. Також глобалізація часто ставить інтереси великих корпорацій вище національних інтересів та потреб місцевих громад, що може перешкоджати реалізації цілей сталого розвитку.

Саме тому, на наш погляд, необхідно дослідити вплив глобалізації на сталий розвиток у країнах світу, оскільки вкрай важливо знайти баланс між співіснуванням концепції сталого розвитку та процесу глобалізації.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питанням суперечностей глобалізації багато уваги приділяють як вітчизняні, так і зарубіжні вчені. Серед них: Д.Г. Лук'яненко, О.Г. Білорус, Ю.Н. Пахомов, А.С. Філіпенко, Ю.Г. Козак, Б. Баді, У. Бек, Е. Гідденс, Р. Гілпін, П. Гірст, Дж. Грей, М. Дойл, Р. Кеохейн, Р. Кілі, Дж. Най, К. Омае, В. Рейніке, Дж. Розенау, Г. Томпсон, тощо. Проте в їхніх працях недостатньо уваги приділялось розвитку процесів глобалізації в контексті розвит-

ку концепції сталого розвитку. Сучасна ситуація в світі вимагає здійснення подальших досліджень тих аспектів проблеми, які не знайшли достатнього висвітлення у науковій літературі.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є дослідження основних викликів та сучасних тенденцій процесу глобалізації в контексті концепції сталого розвитку.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Концепція сталого розвитку є надзвичайно актуальною в сучасній науковій літературі, але інтерпретується по-різному дослідниками, урядами та міжнародними організаціями, що спричинило широку дискусію щодо сутності та її тлумачення [1, с. 156; 2, с. 1320]. Зазначена концепція бере свій початок у XVIII столітті з ідеї сталого лісокористування, що була спрямована на підтримку балансу між трьома ключовими компонентами: економічним, екологічним і культурним [3]. Сучасне визначення сталого розвитку походить із доповіді Комісії Брантланда 1987 року, де воно трактується як "розвиток, що задовольняє потреби сучасного покоління, не завдаючи шкоди можливостям майбутніх поколінь" [4]. Це визначення зазнало критики через нечіткість поняття "потреби" та відсутність конкретних механізмів їх задоволення [4]. Оскільки майбутні наслідки наших дій є невизначеними, важко передбачити потенційну шкоду для наступних поколінь [3].

Найбільш загальноприйняте визначення сталого розвитку передбачає організацію продуктивної діяльності таким чином, щоб вона залишалася екологічно збалансованою та соціально прийнятною [5, с. 270]. Це визначення охоплює три основні складові: економічну, екологічну та соціальну. Економічний аспект відображає здатність нинішніх і майбутніх поколінь задовольняти свої потреби, екологічний — встановлює межі впливу на довкілля, які не можна перевищувати, а соціальний — передбачає здатність суспільства вирішувати соціальні проблеми та залучати всі верстви населення до процесу розвитку [5, с. 271].

Для вимірювання рівня сталого розвитку застосовується Індекс сталого розвитку (ICP), що оцінює екологічну ефективність людського розвитку країни. Цей показник був розроблений як удосконалена версія Індексу людського розвитку (ІЛР). ICP розраховується шляхом ділення значення ІЛР на екологічне навантаження. Країни з високими значеннями Індексу людського розвитку та низьким рівнем екологічного перевантаження демонструють високі показники Індексу сталого розвитку [6].

Отже, сталий розвиток є ключовою метою держав у всьому світі, а стратегії сталого розвитку відіграють визначальну роль у стимулюванні економічного зростання, захисті довкілля та забезпеченні соціальної інтеграції. Досягнення сталого розвитку потребує комплексного підходу, що передбачає гармонійне поєднання всіх трьох компонентів задля добробуту суспільства.

Що стосується процесу глобалізації, то цей процес сприяє зростанню взаємозалежності між країнами шляхом виробництва товарів і послуг, інвестицій, техноло-

гічних змін та поширення знань. У більшості наукових досліджень стверджується, що глобалізація сприяла покращенню світу з точки зору економічного процвітання, політичної свободи та соціальних аспектів. Глобалізація сприяла суттєвому розвитку економічних взаємовідносин між країнами світу. Зокрема, за даними Світової організації торгівлі, за останні сімдесят років світова економіка збільшилась у 14 разів, цьому сприяло розширення світової торгівлі у 45 разів. Цей процес є дуже вигідним для країн, що розвиваються, оскільки їх частка у світовому виробництві збільшилась з 24 % у 1980-х роках до більш ніж 43% у 2020. Дослідження підтверджують, що глобалізація є важливим рушієм економічного зростання; проте економічне зростання може призводити до екологічної деградації. Отже, зростаюча інтеграція світових економік вимагає впровадження сталих управлінських методологій, які поєднуютимуть соціальні, екологічні та економічні аспекти, а також сприятимуть подоланню та контролю ризиків глобалізаційного процесу.

Відповідно до Кіотського протоколу 1997 року, країни з ринками, що формуються, та трансформаційні економіки зобов'язані скорочувати викиди вуглецю для покращення стану навколишнього середовища. У межах цієї угоди розвинені країни поступово замінили традиційні джерела енергії на екологічно чисті технології, тоді як у перехідних економіках два ключові фактори суттєво вплинули на якість довкілля.

По-перше, економічне зростання в цих країнах зумовлює збільшення попиту на енергоресурси, оскільки традиційні джерела енергії не можуть забезпечити належний рівень енергетичної безпеки. У зв'язку з цим держави намагаються задовольнити свої енергетичні потреби як за рахунок традиційних, так і відновлюваних джерел енергії.

По-друге, для покращення екологічної ситуації необхідні ефективні законодавчі механізми, спрямовані на зменшення викидів вуглецю та рівня забруднення довкілля. Однак у деяких країнах з трансформаційною економікою екологічні проблеми набули таких масштабів, що вони не здатні належним чином регулювати використання ядерної та традиційної видів енергії.

У науковій літературі виділяють різні механізми, що пояснюють вплив глобалізації на сталий розвиток. Перший із них можна визначити як вплив ефекту масштабу глобалізації, оскільки він відображає зростання економічної активності та розширення можливостей для отримання доходу, що стимулює інтенсивне використання природних ресурсів. Це, своєю чергою, може призводити до деградації довкілля, особливо в тих країнах, де існують недоліки державної політики та ринкові дисбаланси.

Другий механізм впливу глобалізації на сталий розвиток пов'язаний із доходним ефектом. Глобалізація сприяє зростанню рівня доходів, що веде до збільшення споживання, а це може мати негативний вплив на стан навколишнього середовища. Однак водночас підвищення рівня доходів сприяє формуванню екологічної свідомості населення та посиленню уваги до питань здоров'я. Крім того, зростання доходів стимулює як державні, так і приватні інвестиції у сферу охорони довкілля, що сприяє покращенню його якості [7].

Ще одним механізмом впливу глобалізації на сталий розвиток є її вплив на структуру економіки. Він залежить від порівняльних переваг країни у використанні ресурсів. Глобалізація спричиняє структурні зміни в економіці, сприяючи переходу від видобутку та переробки сировини до виробництва кінцевої продукції. Така трансформація економічної структури сприяє обмеженню деградації навколишнього середовища, що, зрештою, сприяє досягненню сталого розвитку [8].

Отже, глобалізація впливає на сталий розвиток через поширення ідей та інформації, передачу знань, доступ до фінансових ресурсів і впровадження екологічно чистих технологій.

Починаючи з епохи промислової революції, глобалізація сприяла активізації міжнародної торгівлі та інвестицій, що, у свою чергу, стимулювало зростання промислового виробництва та рівня споживання. Водночас розвиток промислового сектора є одним із головних чинників збільшення обсягів викидів парникових газів. Розширення промислового виробництва зумовлює зростаючий попит на електроенергію та енергоресурси. Оскільки в багатьох країнах електроенергія все ще виробляється переважно за рахунок традиційних джерел енергії, таких як вугілля та нафта, це призводить до посилення викидів парникових газів та сприяє глобальному потеплінню.

Протягом десятиліть основну частку забруднення довкілля забезпечували розвинені країни, що були першопрохідцями в індустріальному секторі (наприклад, частка США у загальному рівні забруднення становить 20%). Однак упродовж останніх років стрімке зростання промислових потужностей у країнах, що розвиваються, призвело до їх включення до переліку найбільш забруднюючих держав [8].

Швидкий економічний розвиток у цих країнах, зумовлений процесами глобалізації, значно збільшив їхню потребу в енергоресурсах. Наприклад, Китай, задовольняючи свої енергетичні потреби, щотижня вводить в експлуатацію нову вугільну електростанцію [8].

Отже, глобалізація сприяла розширенню промислового сектора як у розвинених, так і в країнах, що розвиваються, що призвело до негативного впливу на навколишнє середовище.

Як вже було зазначено, однією з головних причин екологічної деградації є надмірні викиди парникових газів, зокрема вуглекислого газу. Глобалізація відіграє ключову роль у зростанні транспортних систем, а особливо міського транспорту, що є головним чинником посилення екологічного дисбалансу. Це явище проявляється у збільшенні викидів вуглецю, підвищенні температури та погіршенні якості повітря у багатьох містах. До того ж, в останні десятиліття різко зріс попит на авіаційні вантажні перевезення, оскільки міжнародна торгівля та транскордонна економічна діяльність зросли в десятки разів. Дослідження показують, що морські перевезення також є одним із найбільш динамічних секторів, який значно збільшує обсяги викидів парникових газів. Зокрема, у період з 1990 по 2004 рік викиди вуглецю від авіаційного транспорту зросли на 86%, і наразі ця галузь відповідає за 4—9% загальних світових викидів парникових газів. Водночас морський транспорт споживає від 2 до 4% загального річного обсягу паль-

ного на планеті [9]. Наукові дослідження підтверджують, що хоча глобалізація значно посилює вплив транспорту на довкілля, вона не є єдиним фактором, що сприяє зростанню рівня викидів парникових газів. Технологічні досягнення та підвищення ефективності транспортних систем поки що не змогли компенсувати екологічні втрати та зменшити загрозу глобального потепління.

Варто зазначити, що глобалізація також впливає на використання сільськогосподарських земель та урбанізацію, що, своєю чергою, призводить до вирубки лісів. Зменшення площі лісів є значним непрямым фактором зростання викидів парникових газів, оскільки вирубка та спалювання лісів знижує здатність екосистем до поглинання вуглецю. Глобалізаційні процеси сприяють вирубці лісів для розширення сільськогосподарських угідь, що необхідно для забезпечення продовольчих потреб населення та збільшення аграрного експорту. Вирубка лісів також тісно пов'язана з урбанізацією та зростанням потреб міського населення. Водночас висока щільність населення може сприяти покращенню якості повітря, зменшуючи темпи вирубки лісів. Однак у короткостроковій перспективі економічне зростання, щільність населення та урбанізація значною мірою сприяють збільшенню темпів вирубки лісів. Отже, наукові дані свідчать про те, що глобалізація стимулює економічне зростання, яке, у свою чергу, пришвидшує урбанізацію. Це веде до посилення процесів вирубки лісів та погіршення екологічного стану довкілля.

В цьому контексті важливою проблемою є також процес поглинання дрібних компаній великими корпораціями, що супроводжується суттєвими структурними змінами. Прикладом такого явища є діяльність компанії Pacific Lumber Company, що спеціалізувалася на заготівлі секвой. До моменту поглинання ця компанія дотримувалася певних ключових екологічних та соціальних принципів таких, як: обсяги заготівлі деревини не перевищували природну відновлювальну здатність лісу; працівники отримували не лише заробітну плату, а й користувалися соціальними гарантіями, зокрема пенсійним фондом [9, с. 63]. Однак після переходу під контроль більшої корпорації темпи вирубки значно зросли, тоді як соціальні гарантії для співробітників були значно обмежені [9, с. 63]. Цей випадок демонструє, що механізми глобального вільного ринку не здатні ефективно вирішувати екологічні та соціальні проблеми. Більше того, великі корпорації не лише довільно змінюють стратегії своїх дочірніх підприємств, а й мають достатньо впливу для коригування чинних правових норм у власних інтересах.

Науковці Кайс і Самі [10, с. 1105] проаналізували взаємозв'язок між економічним зростанням, споживанням енергії та викидами вуглецю на основі панельних даних та дійшли висновку, що споживання енергії та економічне зростання суттєво сприяли збільшенню обсягів викидів вуглецю у п'ятдесяти восьми країнах, що належать до трьох основних регіонів: Європи, Північній Азії, Латинській Америці та Карибського басейну, а також у регіонах Близького Сходу, Північної Африки та Африки на південь від Сахари.

Як зазначалось раніше, глобалізація може мати як позитивні, так і негативні наслідки для економічного

зростання, проте наукові дослідження свідчать, що її вплив є здебільшого позитивним, особливо у контексті зменшення рівня бідності та нерівності доходів у країнах, що розвиваються. Між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються, склалися такі відносини, в результаті яких обидві групи держав отримують вигоду від значних торговельних та фінансових потоків.

Які ж переваги від глобалізації отримують країни, що розвиваються?

По-перше, країни, що розвиваються змогли розширити ринки збуту своєї продукції далеко за межі національних кордонів, що сприяло розвитку потужного виробничого сектору та формуванню міцного середнього класу.

По-друге, торговельні відносини з розвинутими країнами світу та транснаціональними корпораціями сприяли передачі новітніх технологій, сучасних виробничих процесів та практики управління. В результаті багато компаній в країнах, що розвиваються, стали достатньо великими, досвідченими і сучасними для того, щоб бути конкурентоспроможними на ринках інших країн, навіть країн з розвинутою економікою та створювати більшу вигоду для споживачів усього світу [11, с. 38].

По-третє, поява ключової, але неочевидної вигоди від глобалізації: розвитку внутрішнього фінансового ринку. У великих транснаціональних корпорацій був стимул гарантувати те, що їх постачальники в країнах, що розвиваються, працюють з використанням кращих технологій та методів управління. Закордонні фонди допомагали створювати більш надійні фінансові ринки з більшими обсягами торгівлі та кращим регулюванням. Таким чином, розвиток внутрішнього фінансового ринку фактично й з'явився як "побічна вигода" глобалізації, що, в свою чергу, дозволило країнам, що розвиваються, спрямовувати як іноземні фінансові ресурси, так і власні кошти на більш прибуткове інвестування [11, с. 39].

Теорії міжнародної торгівлі стверджують, що лібералізація торгівлі, яка є одним із ключових проявів глобалізації, сприяє перерозподілу ресурсів від неефективних виробників до тих, хто забезпечує виробництво з мінімальними витратами. Ці мінімальні витрати охоплюють не лише економічні, а й соціальні та екологічні аспекти. Таким чином, глобальне виробництво здійснюється з найменшими можливими витратами для довкілля, що робить лібералізацію торгівлі важливим чинником сталого розвитку.

Крім того, глобалізація впливає на сталий розвиток через трансформацію економічної структури. Вона також сприяє зростанню рівня доходів, що, у свою чергу, стимулює збільшення державних та приватних інвестицій у сферу охорони довкілля. Це сприяє покращенню якості навколишнього середовища, що свідчить про тісний взаємозв'язок між глобалізацією, екологічною стійкістю та сталим розвитком.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Підсумовуючи все вищесказане, слід зазначити, що глобалізація та сталий розвиток можна розглядати як дві сторони однієї медалі, оскільки вони взає-

модіють і впливають одна на одну у сучасному світі. Глобалізація створює умови для економічного зростання та обміну ресурсами, але також може призвести до соціальних та екологічних проблем. Сталий розвиток, з іншого боку, спрямований на забезпечення балансу між економічним зростанням, соціальною справедливістю та збереженням довкілля. В цьому контексті доречно навести вислів Папи Римського Іоана Павла II 2001 року, де він зазначив: "Глобалізація сама по собі не є ні добром, ні злом. Вона буде такою, якою її зроблять люди" [12].

У доповіді Римського клубу за 2012 рік, а саме у звіті "Глобальний прогноз на наступні сорок років" наголошується на необхідності перенаправлення інвестиційних потоків від максимально прибуткових секторів до тих, які відповідають потребам суспільства. Капіталізм не здатний виконати цю функцію самостійно, адже його метою є прибутковість, а не задоволення суспільних запитів [13].

Отже, шлях вирішення основних суперечностей сучасного світу — це розвиток концепції сталого розвитку, яка сприяє інклюзивній глобалізації, орієнтованій на загальне благо. Для досягнення сталого розвитку необхідно докорінно змінити загальнолюдські цінності та орієнтири розвитку, перейшовши від ідеології накопичення до ідеології взаємодопомоги та розумної достатності.

Література:

1. Gong M., Simpson A., Koh L. Inside out: The interrelationships of sustainable performance metrics and its effect on business decision making: Theory and practice. *Resources, Conservation, Recycling*. 2018. Vol. 128. PP. 155-166.
2. Mikusova, M. To be or not to be a business responsible for sustainable development? Survey from small Czech businesses. *Economic Research*. 2017. Vol. 30. PP. 1318—1338.
3. Law B.; Moomaw, W. EcoWatch. 2021. URL: <https://www.ecowatch.com/forest-conservation-climate-change-2650741678.html> (дата звернення: 15.0.2025).
4. World Commission on Environment and Development. *Our Common Future*. UK, Oxford University Press: Oxford, 1987. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf> (дата звернення: 15.01.2025).
5. Barbier, E.B. Sustainability and development. *Annual Review of Resource Economics*. 2016. Vol. 8. PP. 261—280.
6. Hickel, J. The sustainable development index: Measuring the ecological efficiency of human development in the anthropocene. *Ecological Economics*. 2020. Vol. 167. URL: [The Sustainable Development Index: Measuring the ecological efficiency of human development in the Anthropocene](https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0924646020300000) | Request PDF (дата звернення: 11.01.2025).
7. OECD. Globalisation. URL: <https://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=1121> (дата звернення: 15.02.2025).
8. Ullah, A.; Pinglu, C.; Ullah, S.; Hashmi, S.H. Nexus of Regional Integration, Socioeconomic Determinants and Sustainable Development in Belt and Road Initiative

Countries. PLoS ONE. 2021. Vol. 16. URL: Nexus of regional integration, socioeconomic determinants and sustainable development in belt and road initiative countries | PLOS One (дата звернення: 7.02.2025).

9. Labib, S.M.; Neema, M.N.; Rahaman, Z.; Patwary, S.H.; Shakil, S.H. Carbon dioxide emission and bio-capacity indexing for transportation activities: A methodological development in determining the sustainability of vehicular transportation systems. Journal of Environmental Management. 2018. 223. PP. 57—73.

10. Kais, S.; Sami, H. An econometric study of the impact of economic growth and energy use on carbon emissions: Panel data evidence from fifty eight countries. Renewable and Sustainable Energy Reviews. 2016. 59. PP. 1101—1110.

11. Ромащенко К.М., Ромащенко Т. І., Кукурудза І. І. Сучасні виклики та тенденції процесу глобалізації. Вісник Черкаського університету. Серія Економічні науки. Черкаси, 2023. Вип. 27 (3—4). С. 36—42.

12. JOHN PAUL II. John Paul II's address to participants in the plenary assembly of the Pontifical Academy of Social Sciences. Vatican 2001. <http://famvin.org/eu/archieve/globalization-neither-good-nor-bad-will-be-what-people-make-of-it-pope> (дата звернення: 15.02.2025).

13. RANDERS J. 2052. A Global Forecast for the Next Forty Years. Chelsea Green Publishing, White River Jct. 2012. URL: jorgen-randers-2052-a-global-forecast-for-the-next.pdf (дата звернення: 15.02.2025).

References:

1. Gong, M., Simpson, A. and Koh, L. (2018), "Inside out: The interrelationships of sustainable performance metrics and its effect on business decision making: Theory and practice", Resources, Conservation, Recycling, Vol. 128, pp. 155—166.

2. Mikusova, M. (2017), "To be or not to be a business responsible for sustainable development? Survey from small Czech businesses", Economic Research, Vol. 30, pp. 1318—1338.

3. Law, B. and Moomaw, W. (2021), "Keeping Trees in the Ground: An Effective Low-Tech Way to Slow Climate Change", EcoWatch, available at: <https://www.ecowatch.com/forest-conservation-climate-change-2650741678.html> (accessed: 15 March 2025).

4. World Commission on Environment and Development. (1987), Our Common Future, Oxford University Press, UK, Oxford, available at: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf> (accessed: 15 January 2025).

5. Barbier, E. B. (2016), "Sustainability and development", Annual Review of Resource Economics, Vol. 8, pp. 261—280.

6. Hickel, J. (2020), "The sustainable development index: Measuring the ecological efficiency of human development in the anthropocene", Ecological Economics, Vol. 167, available at: The Sustainable Development Index: Measuring the ecological efficiency of human development in the Anthropocene | Request PDF (accessed: 11 January 2025).

7. OECD (2024), "Globalisation", available at: <https://stats.oecd.org/glossary/detail.asp?ID=1121> (accessed: 16 January 2025).

8. Ullah, A., Pinglu, C., Ullah, S. and Hashmi, S.H. (2021), "Nexus of Regional Integration, Socioeconomic Determinants and Sustainable Development in Belt and Road Initiative Countries", PLoS ONE, Vol. 16. available at: <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0254298> (accessed: 27 January 2025).

9. Labib, S.M., Neema, M.N., Rahaman, Z., Patwary, S.H. and Shakil, S.H. (2018), "Carbon dioxide emission and bio-capacity indexing for transportation activities: A methodological development in determining the sustainability of vehicular transportation systems", Journal of Environmental Management, vol. 223, pp. 57—73.

10. Kais, S. and Sami, H. (2016), "An econometric study of the impact of economic growth and energy use on carbon emissions: Panel data evidence from fifty eight countries", Renewable and Sustainable Energy Reviews, vol 59, pp. 1101—1110.

11. Romashchenko, K., Romashchenko, T. and Kukurudza, I., (2023), "Modern Challenges and Trends in the Process of Globalization", Bulletin of Cherkasy University, Series Economic Sciences, vol. 27 (3—4), pp. 36—42.

12. John, Paul II., (2001), "John Paul II's address to participants in the plenary assembly of the Pontifical Academy of Social Sciences", Vatican, available at: <http://famvin.org/eu/archieve/globalization-neither-good-nor-bad-will-be-what-people-make-of-it-pope> (accessed: 25 January 2025).

13. Randers, J., (2012), "2052. A Global Forecast for the Next Forty Years", Chelsea Green Publishing, White River Jct., available at: jorgen-randers-2052-a-global-forecast-for-the-next.pdf (accessed: 30 January 2025).

Стаття надійшла до редакції 02.04.2025 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

Ефективна
ЕКОНОМІКА

Виходить 12 разів на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)
Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292

e-mail: economy_2008@ukr.net

viber: +38 050 3820663